बोधवचन.

कडवुं १ लुं. राग रामकळी.

विश्वनाथनुं वंदन करूं, आराधुं अविनाश;
करजोडीने याचना करूं, मागुं साहे पितानी पास. १
चाल---विश्वाधारने शरणे जाउं, छो जगत नियंता नाथ;
मति सारी प्रेरो प्रभुजी, दीन दासनो साहो हाथ. २
कोटी ब्रह्मांडो कर्या जेणे, जेनो पार न जाणे प्राणी;
महीमा तेनो कइ पेरे गाउं, जेने वर्णी न शके वाणी. ३
कृति जेनी को शके न कळी, जेनी शक्ति छे अगाध;
अजरामर अनादि देव, एक शुद्ध छे अबाध. ४
रवीशशी आकाशे शोभे, ग्रहमंडळ बहु तारा;
प्रताप तारो बोधे सर्वे, छे अगम्य तारा धारा. ५
जगदुधार ने जुगतात, नमु साष्टांगे भगवान;
नम्र वचने नमीने बोलुं, करो साहे छुं नादान. ६
भक्ति मुक्ति दाता विभु, भक्तवत्सल पूर्णानंद;
पामर प्राणी स्तुति शुं करूं, छउं अज्ञान मतिमंद. ७

---

*રાગ ન આવડે તો પ્રે ક્. ઓખાહરણના ૧ લા કડવા પ્રમાણે પણ ગવાય. દર કડવે ટીપમાં ઢાળ લખ્યા છે તેનું એમ સમજવું.

नरक निवारण उपासुं तने, नमुं निर्मल सत्य नाम;
पावन थावा प्रणमुं प्रीते, जाणी परमारथनुं काम. ८
अकळ महाबळ दयासींधु, सदाचिदानंद ब्रह्म;
शुद्ध मने सेवुं तेने, देहमां रहेशे ज्यांसुधी दम. ९
प्रीते विनती करूं पिता, मागुं कृपा तारी पास;
बोधवचन जोडुं जुगते, पामुं प्रेम तारो ए आश. १०
दिनानाथ दया करीने, मुज श्रम करो सफल;
प्रेरो बुद्धि तो ग्रंथ रचुं, वाणी करो स्वामी चपळ. ११

वळण.

चपळ करो वाणी मारी, सुझे शुद्ध विचाररे;
भक्ति भावे ओचरूं, तुज कृपाथी पामुं पाररे. १२

कडवुं २ जुं. राग असावरी[+].

मनसापुरीमां गुरू पधार्या, जीवरामे वात जाणीजी;
गुणे रूडा ने ज्ञाने पुरा, कहेछे विमळ वाणीजी. १
आदर देइ घेर बोलाव्या, पाये पड्यो शीश नामीजी;
दिनवचने विनती कीधी, बोल्यो आनंद पामीजी. २
कृपा करीने पावन करो, उपदेश देइ सारोजी;

---

२ વિદુરની ભાજીનો ઢાળ. આ ચોપડીમાં મથાળે કડવાની જોડે રાગ લખ્યાછે તે સિવાય બીજા રાગોમાં પણ એ કડવાં ગવાઈ શકે.

मुक्तिसाधन देखाडीने, पार मने उतारोजी. ३
गुरु कहे भाइ सुणो शाणा, उत्तम वारता करीएजी;
धीरजने धारण करीने, प्रभुनुं ध्यान धरीएजी. ४
करवा भक्ति उत्तम काजे, पापो पहेलां परहरीएजी;
कुकर्मीनी सेवा खोटी, कर्म कुडां नव करीएजी. ५
दुर्गुणीनुं भजन जूठुं, पापीनां पाखंड जाणोजी;
शुद्धि चित्तनी प्रथम करी, हइए हरिने आणोजी. ६
खेतरे जइ भाळो नजरे, केवो उगे कपास दाणोजी;
ए वडे सहु जीवे जन, हेत हरिनुं वखाणोजी. ७
लीला विचित्र जुओ जगतनी, सानंद आश्चर्य पामोजी;
अद्भुत शक्ति ब्रह्मनी भाळो, जेणे कर्यां एवां कामोजी. ८
निरखो हाथी ने झीणां जंतु, निरखो गुणियल गायजी;
उडे आकाशे पंखी जुओ, रची रचना जगत रायजी. ९
सागरतीरे ने गीरी शीखरे, कौतक मोटां भाळोजी;
वीजळी चमके वादळ गाजे, थयो रंग आकाशे काळोजी. १०
वळ प्रभुनुं भाळो ज्यारे, थयो वायु महा मस्तानोजी;
मदे चड्यो सागर देखी, गर्व मूके नादानोजी. ११
सुरज ते शुं हशे जुओ, जुओ चांदो ने वळी ताराजी;
दिवस रेणी दीपे तेथी, हरि समरथ केवा साराजी. १२

जोइए वरसाद वनस्पतिने, तडको ताढ ने टारजी;
पुरां पाडे सर्वने ते, प्रभु पाडनो नहि पारजी. १३
जीवे माणस अंन आधारे, जोइए वायु वस्त्रने पाणीजी;
देछे ते कोण जुवो विचारी, रूडुं ज्ञान मनमां आणीजी. १४
जनम्युं बाळक जीवे माटे, माता स्तन दुध भर्युंजी;
राखी गर्भे नव मास, पोषण त्यां पण कर्युंजी. १५
जुओ जडी बुट्टी पाला, करी औषधी अनेकजी;
मनुष देहनी रचना मांहे, जुवो देवनो विवेकजी. १६
काया कारमी दीसे केवी, अकळ कळा छे एमांजी;
जुओ जंत्र जठर केरो, थाय पाचन क्रिया जेमांजी. १७
लोही बने त्यां अंन तणुं, थाय श्वास थकी ते रातुंजी;
शरीर विषे भ्रमण करतुं, पोषे अंग सर्वने मातुंजी. १८
नाकनुं काम कान न करे, रस जाणे न आंख अमुल्यजी;
जीभ न जुवे तेज तीमर, केवी कृति अगम्य अतुल्यजी. १९
अंध बनेछे मायावादी, कहे स्वप्न नथी कांइ साचेजी;
ब्रह्मभक्त ने सत्य ज्ञानी, देखी अनुपम रचना राचेजी. २०
प्रेमे प्रभुनो पाड माने, भक्ति भाव उरमां आणेजी;
हेते हरिनुं स्तवन करे, मुक्ति मारग एने जाणेजी. २१

कडवुं ३ जूं. राग खबाची ता. चालती

कहे जीवराम सांभळो वातरे;भाखुं दुख पडयुं मुज जातरे. १
पेठो भवसागरमां ज्यारेरे; आवी तरूणी त्रण त्यारेरे. २
बोली प्रत्येक एवी वाणीरे; मने वरो उत्तम जाणीरे. ३
नाम प्रवृत्ति निवृत्तिरे; हती त्रीजी ते समवृत्तिरे. ४
वरवा इच्छा पुरी में कीधीरे; जाण्युं विधाताए मुने दीधीरे. ५
लग्न कर्यां शास्त्र विधीरे; मात पिताए आशीश दीधीरे. ६
नवां नाम पाड्यां त्रण नारीरे; शोधी काढ्यां गुण विचारीरे. ७
रागी वेरागी शोभे बहुरे; कही त्रीजीने विवेकवहुरे. ८
थयो वश वेहेलो वडी वहुनेरे;मेल्यां मात पिता सगां सहुनेरे. ९
पडी मोह जाळे थयो अंधरे;करवा मांड्या घणा पछी फंदरे. १०
सुंदररूप धरे घणां रागीरे; दीसे उदासी सदा वेरागीरे. ११
डाहापण विवेकीनुं नव गमेरे;चित्त प्रवृत्तिमां नित्य भमेरे. १२
सजी शणगार विलास रमीएरे;भात भातनां मिष्टान जमीएरे. १३
सुंदर वस्त्र नवरंगी घणांरे;पेहेर्यां ओढ्यां न राखी मणारे. १४
मेज खुरशी रूपाळा कोचरे;आण्या रागीने करवा मोजरे. १५
गादी तकीए मन बहु राचेरे;वाहाली प्रवृत्ति त्यां बिराजेरे. १६
दीपे दीवा झुमर हांडीरे; देखी हइडुं हरखे पटरांणीरे. १७

નાગદમણના ૧ લા કડવાનો ઢાળ.

मेडी रुडीए प्रिया माहालेरे; धाइ धाइ मने झालेरे. १८
घोडागाडी पडदा वाळीरे;बेसी फरवा जाय मुज वाहालीरे.१९
देखी रुपाळी गांडो थाउंरे; सुधबुध भुली जाउंरे. २०
नारी बीजी बे कंकास करेरे; मन मारुं तेमां नव ठरेरे. २१
आव्युं सीमंत वाहाली वहुनेरे; जाणी झाळ उठी ते बेहुनेरे.२२
दीर्घ दष्टिनी बे नाररे; दे शीखामण वारंवाररे. २३
आवी वचमां बोले ज्यारेरे; मुकुं काढी भांडीने त्यारेरे. २४
बोधे मीठे वचने घणुंरे; बोल्युं गांडु गणुं ते तणुंरे. २५
हांसी उपदेशनी हुं करुंरे; ध्यान प्रवृत्तिनुं नित्य धरुंरे. २६
शीख लवारो समान पेखुंरे; सूख प्रवृत्तिमां सहु देखुंरे. २७

वळण.

देखुं खुख सहु प्रवृत्तिमां; न रहयुं बीजुं भानरे;
सद्धर्म चुकी चाल्यो आडो; बनी मुढ गुमावी सानरे. २८

कडवु ४ थुं. राग मारु†.

वाध्यो परिवार प्रवृत्तितणो; जेणे क्लेश पाम्यो हुं घणो. १
पहेलो जन्म्यो झूठ पुत्र; तेणे बुराडयुंछे घर सूत्र. २
कहेवाय असत्य पोते आप; दुर्गुण सर्वेनो ए बाप. ३
अति लोभ पछे ते आव्यो; काम क्रोधने जोडे लाव्यो; ४

---

† प्रे. कृ. ઓખાહરણના ૩ જા કડવાનો ઢાળ.

प्रगट्या मोह मत्सर जोडे; तेने उछेर्यां कोडाकोडे. ५
आव्यो हंकार पुंठे दोडी; थयुं मूल मारुं पछी कोडी. ६
षडरिपुए पडव्या पार, कर्यो जूठने सरदार. ७
चूड भेरवी वळग्यो स्वार्थ; तेणे भूल्यो हुं परमार्थ. ८
आव्यो वेहेम अज्ञान साथ; तेणे भूलाव्या विश्वनाथ. ९
कपट द्वेष चोरी चाडी; करी हरखायो मन भारी. १०
जन्मी हिंसा जारी जुगारी; पुत्री त्रणे उठी ठगारी. ११
लांच लालच परधन आश; वाहाली करी राख्यां में पास. १२
क्लेश कजीओ ने छळ भेद; प्रसव्या प्रवृत्तितणे पेट. १३
जायो अन्याय ने पक्षपात; साह्यो मुजने भीडी बाथ. १४
जाइ गाळ ने भुंडी वात; झाल्यो मुने साही हाथ. १५
कुथली आळस ने फटाणुं; शुभ वेण हुं नव जाणुं. १६
ढोंग पाखंड ने जुठां डोळ; करी सुधारानी घणी टोळ. १७
अंगे अंगे दुर्गुण भरीआ; धर्म साचा नहि सांभरीआ. १८
उणो एके रह्यो नहि दोष; थयो वहेम अधर्मनो कोष. १९
बनीओ पापी पुरो अंते, एवे दीठो मने एक संते. २०
नारी धुतारीए ठगीओ; क्षणिक सूखे मने फगीओ. २१
जाण्युं जूठुं एणी वारे; संग संतनो थयो ज्यारे. २२
जाउं संतनी कने नित्य; सुणुं बोध देइ हुं चित्त. २३

मानि मूढ मारी सुंदरी; प्रीति प्रवृतिथी उतरी. २४
पाम्यो पीडा घणो थइ कामी; ए वेदना सघळी वामी. २५

वळण.

वामी सघळी वेदना, सुणी संतनी वाणीरे,
प्रवृतिने में पारखी, वात साची ज्यारे जाणीरे. २६

कडवुं ५ मुं. राग बीहाग ता. चालती*.

मान उतर्युं रागिनुं ज्यारे; कल्पांत कर्युं तेणे त्यारे. १
विमुख केम थया हो नाथ; शाने तरछोडो मुज हाथ. २
जुवो पाछा फरी मुज भणी; हुं तो दासी छुं तमतणी. ३
केम रीसाया मुज नाथ; पाय लागुं हुं जोडीने हाथ. ४
जेनुं मुख जोये निरपीवुं; तेने विजोगे केमज जीवुं. ५
होजी पडशे मारो देह; जो नहि करो तमे स्नेह. ६
पीयु प्रेमनी हुं तो भूखी; तम विना न होउं सूखी. ७
जळ धारा वहे मुज नयणे; दया करीने चांपो हैडे. ८
मुज हैआना तमे हार; जुओ रडेछे वहाली नार. ९
वाहाली वाहाली कही रमाडी; तेने केम मुकोछो काढी. १०
पीयु पीयु हुं तो करती; मने केम मेलो रझळती. ११
हेते मुखडुं मारुं कोण जोशे; मारां आंसुडां कोण लोहोशे. १२

---

*થા કડવાના ઢાળે પણ ગવાય.

हवे मीठडां कोनां लइश; शणगार सजीने क्यां जइश. १३
वाहाली काली कही सारी; हेव केम दोछो विसारी. १४
हइयुं कठण कर्युं केम वहाला; बोलो बोलो उठे मने ज्वाळा. १५
काळजुं कोमळ वळी करी; जुओ एकवार पाछा फरी. १६
स्वामी रूषणां लो शे अर्थ; छांड्या पछी जीव्युं व्यर्थ. १७
माफी मागुं पाय लागी; केम गमशे निवृत्ति त्यागी. १८
मान मागुं छेडो साही; छे समवृत्ति दोढ डाही. १९
नाहि रीझे मन ते संग; अंगे वळगशे तेनो रंग. २०
मारो जीवाडो करो जे गमे; नव छुटी पडुं कोइ समे. २१
कोटे कही एम नारी वळगी; करी जीवरामे तेने अळगी. २२
मोहीनी रूप छे तारुं खरुं; शीद डुबी हुं तेमां मरुं. २३
अमर जीवनी ळउं संभाळ; काया रेहेवानी थोडो काळ. २४
मोटो मनुषनो तुं काळ; जा मुख तारुं जइ वाळ. २५
दुराचार वीजुं तारुं नाम; सघळां खोटां करावे काम. २६
मोहीनी रूप धरीने आवे; काळां कर्म बधां करावे. २७

वळण.

कर्म काळां तुं करावे, नव लउं तारु नामरे;
देहने अंते मोक्ष पामुं, ए मुख्य छे मारुं कामरे. २८

कडवुं ६ ठुं. राग रामकळी. ता. दीपचंदी.*

प्रवृत्तिने काढी ताणीने, आवी निवृत्ति भरी आश;
वस्त्र धोळुं ने करमां माळा, जइ बेठी पीयुनी पास. १
टीलुं कर्युं छे गोपीचंदननुं, पहेरी कोटे तुलसीनी माळा;
हाथे काने बेरखा धरी, करे वेरागीना चाळा. २
उदासी वचने पीयुसुं बोली, भलुं कर्युं प्राणनाथ;
माथुं मूछ ने दाढी बोडावी, थाओ वेरागी मुज साथ. ३
भगवां पहेरो के भिभुत चोळो, वाळो लंगोटी मुजपति;
दिक्षा लो जइ साधु पासे, पामो ब्रह्मानंद थइ जती. ४
संसार दीसे सघळो दुखी, क्षणिक सुख छे जाणो वात;
चार दिवसनुं चांदरणुं, पछे आवे अंधारी रात. ५
कोनो वाहालो पुत्र मरे ने,कोनुं जाय सत्यानाश;
कोनी रांडे पुत्री प्यारी, रहे आखो भव निराश. ६
अन्यायी ने जुलमी जन,कपटी ने दगलबाज;
भोळा न्यायी रंकने पीडे, न जाणे कोनी दाज. ७
संसार सघळो रडतो दीसे, व्याधि विध विध दमे;
परपीडा पोताना ताप, दुखो दुनीआ केम गमे. ८

---

* પ્રે. કૃ. ઓખા હરણના બીજા કડવાનો ઢાળ—"વૈકુંઠનાથે હાથ છેદીને, ઉતાર્યું અભિમાન."

भुला पडीने बाझ्या बंने, न साध्यो साचो अर्थ. १८
क्यां छे कौरव ने पांडव क्यां छे, क्यां छे कृष्ण ने बळराम;
मिथ्या वळ्या माटी माटे, न आव्युं कांइ काम. १९
राज गया अधिराज गया, गया शूरवीर जोद्धा मोटा;
शाह सिकंदर विक्रम गया, न रह्या मोटा छोटा. २०
काळे खाधा राय रंकने, सहु मेली गया घरबार;
महेल मंदिर ने झुंपडां वासी, कोने जातां न लागी वार. २१
गाडी दोडावे ने घोडा नचावे, बेसे हाथीए मूछो मरडी;
अणचेत्या झलाया पलकमां, खाधा काळे तेमने करडी. २२
नोबत वाजे अस्वार ऊभा, करे रक्षा मेहेल अमुल्य;
नाम निशान कांइ नव रहयुं, जुवो उडेछे त्यां धुळ. २३
धन संपत्ति अनित्य जाणो, न रहे सदा कोनी पास;
लक्ष्मी मोटुं विष कहेवाय, छे बळीआनी ते दास. २४
न्यायी गया अन्यायी गया, गया जुलमी जालम जोर;
यवन रूमी मुगल गया, गया लुच्चा शाह ने चोर. २५
रूषी गया ने मुनी गया, गया ग्रंथना करनारा;
गुणी दुर्गुणी सर्वे गया, गया सारा ने नठारा. २६
अंगे बळीआ ने घणु भणीआ, गया मुर्ख ने अज्ञान;
मुज दीननी शीख मानो, हवे आव्युं छे तमने भान. २७

षडरिपु शरीरमां वसे, जोद्धा जोडे छे अपार;
षसडे जीवने नरकभणी, लो समजी सघळो सार. ९
पांचे इंद्रि पाछळ पडी, लूटे जीवने ठारोठार;
मोटा ए चोरनो संग छोडे, उतरशो भवपार. १०
गंदी देहनो गर्व जूठो, पडतां न लागे वार;
सगां स्नेही जायां जूठां, जूठो माल मता घरबार. ११
परिवार वाहालां संग न आवे, मह्या आप स्वारथे जाणो;
पाप पुण्य छे साथी जीवना, निश्चे मनमां आणो. १२
जूठी काया ने जूठी माया, छे साचो हरिनो नेह;
कल्याण इच्छो जीव तणु तो, मनथी मुको संदेह. १३
छोरु कोना ने वाछरु कोना, कोना भाइ भांडु माबाप;
मुक्ति मागो जीव तणी तो, करो त्याग संसारनो आप. १४
संसार कुप छे अंधारो खाडो, न बचे तेमांथी कोइ;
माया करे अंध सर्वने, चेतो वीजाने रोता जोइ. १५
निश्चे रहेवुं नथी कोने, नहि आवे कोइ जोडे;
परम सुख पामवा काजे, ल्यो जोग पीयु तमे कोडे. १६
द्वारिकां ने लंकां डुबी, मुवा सुर असुरना पुत्र;
राम लक्ष्मण ने रावण गया, नथी रह्यां घर सुत्र. १७
मित्र शत्रु गया सर्वे, वह्या नारीने माटे व्यर्थ;

वलण.

भान आव्युंछे हवे तमने, ल्यो वैराग वहेला स्वामीरे;
पाळ बांधो पूर पहेलां, वदे निवृति शीर नामीरे. २८

कडवुं ७ मुं. राग असावरी ता. चालती.*

मन स्वामीनुं शंकामां भाळी, आवी समवृत्ति हरखे भरी;
मधुर वचने आज्ञा मागी, नारी बोली नमन करी. १
पीयुजी तमे धीरज धारो, थवा बावानी नथी जरूर;
भोगवीए संसार सुखे, राखी इश्वरी नियम उर. २
संन्यासी थये स्वर्ग न मळे, न मळे प्रभुनो प्रेम;
नथी मुक्ति जोगी थवामां, नथी देवनी इच्छा एम. ३
सदगुणी जन साधु कहेवाय, करे उद्यम रही संसार;
मनुष्य धर्म दीधा हरिए, वर्ति सद्धर्मे पाडवा पार. ४
बने जती बधां नर ने नारी, वस्ती मनुष्य पामे नाश;
उजड थाय गाम नगरो, न रहे माणसनो पछे वास. ५
निवृत्तिनी शीक्षा मानी, थाय खेडुत सहु जती;
अनाज त्यारे पाके नहि, सुझे उंधी एवी मती. ६
बळद गायने जंगल काढे, मूके ढोरांने रझळतां;
हळ गाडांने मेले फूंकी, बनी बावा मूके घर बळतां. ७

---

*"આવી તે સેન્યા અસુરની, અનીરૂધ લીધો ઘેરી," એ ઢાળ.

देश सघळो जंगल बने, थाय वाघ वरुनो वास;
उद्यम सर्वे नाश पामे, मेलो जीव्यानी पछे आश. ८
न मळे घी ने न मळे तेल, घाणी घांची मूके बाळी;
लवार सर्वे बने जती, न मळे सुडी खीला ने पाळी. ९
सोनी कंसारा जोगी थाय, बने कुंभार ज्यारे बावा;
शाळवी सौ वेरागी बने, थाय तैयार जंगल जावा. १०
सुतार कडीआ माळी मोची, थाए होराजी फकीर;
वेपारी सहु बने जती, थाए वेरागी रजपुत वीर. ११
नाणावटी ने घांधी वैद्य, वणीक महाजन पुत्र;
दुकानो सघळी बंध करीने, बने बावा तजी घर सुत्र. १२
मेहेता मुसद्दी नोकर चाकर, सपाइ ने सावकार;
वाळी लंगोटा चोळे राख, जाय रान छोडी घरबार. १३
राजा राणा साहेब सहु, तजी मेहेलने बंगला जाय;
मडम राणी कोमल कुंवेरी, पहेरी भगवां बावी थाय. १४
छैयां छोरू नर ने नारी, वसे भूगोळ उपर जन;
त्यागी वेरागी बने सहु, थाए वस्तीने ठामे वन. १५
टपाल तार ने आगगाडी, पडे वणज वेपार बंध;
भूखे मरे माणस मात्र, ले वैराग जो थइ अंध. १६
जीवे खाइने कंदमूळ, थोडां मानवी वंचर जेवां;

हे झाडे ने गुफामां जइ, दीसे वांदरा होए तेवां. १७
ध्यान धर्म सर्व जाय, थाय इश्वरी नियम भंग ;
बने जंगली माणस जात, वधे नख ने वाळ अंग. १८

वलण.

अंगे वधे वाळ नख, थाय माणस पशु समानरे ;
पामे पिडा अति घणी, तरूण वृद्ध ने नादानरे. १९

कडवुं ८ मुं. राग बीहाग. ताल चालती.[1]

बोले समवृति वचन, एवे आव्या साधुजन. १
नमी बोल्यां नर ने नार, कहो शास्त्र सर्वनो सार. २
सत्य वात कहोने गुरु, करो ज्ञान अमने पुरुं. ३
वदे संत विचारी वाणी, निवृत्ति प्रवृतिथी सारी. ४
परि इच्छाथी कांइ उंधी, नथी वात पुरी एनी सुधी. ५
ी संसार जूठो जाणो, तेनां शास्त्रमां प्रमाणो. ६
ठी भूलीने वदे वाणी, कहेछे घणु ताणी ताणी. ७
र प्रवृत्ति जाय हद, परिपुर्ण चड्यो तेने मद. ८
थइ अंध चाले ए नारी, नथी सोबत एनी सारी. ९
विख दइ मारे ए भूंडी, एनी चाल नथी कांइ रूडी. १०
एना छोरु कछोरु जाणो, तेनो त्रास मनमां आणो. ११

---

१ ઓખાહરણ—"સુકદેવજી વદે રે વચન, સાંભળ પરીક્ષિત રાજન" એ ઢાળ.

भडक्या घोडा जेवा तेअ, नथी अस्वारने वश जेअ. १२
मनोभाव घोडा प्रमाणे, वंठे काळ अस्वारनो आणे. १३
जीव जाणो स्वार समान; जेनु काया छे पलाण. १४
काम क्रोधादि विकार; जाणो घोडानी ए हार. १५
करी विवेकनी लगाम; जवा नीकळ्यो अक्षय धाम. १६
राणा जीवाजी अधिपति; चडो वाहन करवा गती. १७
जाणो पगने पैडां ठाम; ठाठुं रथनी समान. १८
मोटा घोडा मनोभाव; जोडी प्रवास जाओ राव. १९
पांच इंद्रि भोमीआ कीजे; मारग दाखवा जोडे लीजे. २०
करो सारथी विवेकराम; रथ हांके ठरी ठराम. २१
सजो हरि भक्ति हथीआर; साथे लेजो समवृत्तिनार. २२
हिंडे निवृत्ति पुठे नार; नव करशो तेने ठार. २३
विवेक लेशे तेनो सार; छे सत्यनो लेनार. २
करो प्रवृत्तिने केद; वदे वचन एम वेद. २
न जोए एनुं मुख; तमे पामशो परम सुख. २६
देजो वहीवट विवेक हाथ; राखो सदा तमारी साथ. २७
सुख संसार लीन न थाओ; परमपद पामवा धाओ. २८
नीच पदवी प्रपंच मानो; मोक्ष धाम मुख्य जाणो. २९

द्योने दया करीरे, क्षमा करो मारां पाप;
सींधुथी तारवाने, छो समरथ एकला आप.
समरथ न्यायी ने दयाळु, राखी श्रद्धा सद्धर्म पाळुं;
श्रद्धा विना जूठी सेवा, पापीनी पूजा न संग्रे देवा.
जे जे देव दयाळ. ४

साष्टांगे हुं नमन करीने, विनती करूं विश्वनाथ;
पामर प्राणी हुं प्रेमे मागुं, हरि साहोने मारो हाथ.
हाथ साहो हरि हेते मारो, करी कृपा भव पार उतारो;
भवनी ललुता छे बहु भारे, विना प्रभु मुने कोण तारे.
जे जे देव दयाळ. ५

चडो व्हारे कृपा करीरे, छो भक्तवत्सल भगवान;
जीती माया हुं मुक्ति पामुं, एवुं आपो वरदान.
दान सर्वोत्तम द्योने देवा, स्वीकारो मुज दीननी सेवा;
सेवा मनथी करूं हरि, भव सागरने जाउ तरी.
जे जे देव दयाळ. ६

विश्वेश्वरनुं वंदन करीरे, क्षमा पापनी मागुं स्वामी;
करूणासिंधु छो दयाळा, शरणे आवुं मुक्ति पामी.
मुक्ति पामी छुटुं संसार, तुज कृपा विना न पामुं पार;
पार उतारो पामर जाणी, दीन भक्तनी उपर दया आणी.
जे जे देव दयाळ. ७

कडवुं २१ मुं. राग असावरी.

महीमा प्रभुनो गाउं प्रीते, मुख्य धर्म मारो जाणीजी;
पतित प्राणी हुं छुं पिताजी, करो क्षमा दया आणीजी. १
रामने नामे जपेछे घणा, जपे विष्णु तने जाणीजी;
रूप न कल्पे साचा ज्ञानी, सेवे मनथी श्रद्धा आणीजी. २
राम छे नाम प्रभुनुं जाणुं, व्याप्या जगतमां सघळेजी;
वस्या विश्वमां ते विष्णु जाणुं, भाळुं डगले डगलेजी. ३
अजरामर अजन्म छो नाथ, अवतार नथी धरताजी;
शिव विष्णु ने ब्रह्मा छो पोते, नाम जूदां गुण गणतांजी. ४
राजाधिराजना राजा आप, विश्वतणा महाराजजी;
नाथ अनाथना नाथ आप, करो रूडां सर्वनां काजजी. ५
सर्व शक्तिना स्वामी छो आप, नथी गुण एके अपूर्णजी;
नर नहि नारी नहि आप, छो विश्वात्मा परिपूर्णजी. ६
अनाद्य अनंत मानुं निश्चे, करूं भक्ति पुरा प्रेमेजी;
एक अखंड अगोचर नाथ, तुज पार न पामुं केमेजी. ७
करूणासागर न्यायी विभु, जगन्नाथ प्रतिपाळजी;
सात्विक गुण समस्त भर्या, छो मात पिता दयाळजी. ८
पामर पतित प्राणी हुं छुं; छो पतित पावन आपजी;
मागुंछुं कालावाला करीने, करो क्षमा मारां पापजी. ९

त्सल भगवान मागुं, कृपा करी पावन करोजी;
पवित्र नाथ छो तमे, कुवासना मारी हरोजी. १०
दुर्गुण तजी सद्गुणी थाउ, एवी मति मने आपोजी;
योग्य करो प्रभु भक्त थवाने, पाप कर्मनी बुद्धि कापोजी. ११
पुण्यशाळी थई भजुं तने, छे मनोर्थ एवो मारोजी;
संसारे सद कर्म करीने, थाउ आश्रित प्रभु तारोजी. १२
दीन अज्ञान बाळक हुं छुं, भुलो करी छे में भारेजी;
छोरू गणीने क्षमा करवी, हाथ छे प्रभु ए तारेजी. १३
भक्ति मागुं छुं मुक्ति मागुं छुं, मागुं कृपा हरि तारीजी;
भवसागरथी तारीने प्रभु, सद्गती करो मारीजी. १४

आरती.

जयदेव जयदेव, जय जगना तात (२);
मात पिता छो मारा (२) विश्वतणा नाथ. जयदेव० १
भावे भजुं भगवान, छो समरथ देवा (२);
ध्यान धरी प्रभु प्रीते (२) नित्य करूं सेवा. जयदेव० २
हुं छुं रंक अनाथ, बहु दूषण भरियां (२)
मोह पाम्यो संसारे (२) नथी सुकृत करियां. जयदेव० ३
ग्ग तणो भंडार, भर्यो प्रभुनी पासे (२)
ग्यो छुं तुज शरणे (२) परपदनी आशे. जयदेव० ४

विश्वाधार कृपाळ, सत्य स्वरूप पोते (२);
सृष्टी विषे प्रकाशो (२) परिपुरण जोते. जयदेव०
अनाद्यंत महाराज, अनुपम छो ईशा (२);
तुल्य नथी को तारी (२) प्रणमुं जगदीशा. जयदेव० ६
सर्वज्ञ अव्यक्त, सचराचर व्यापो (२);
अविनाशी अखंड (२) कुमति मुज कापो. जयदेव० ७
अविकारी अजन्म, शक्ति सकल धारो (२),
शुभकारी छो स्वामी (२) भवसागर तारो. जयदेव० ८
दीनानाथ दयाळ, दया दान याचुं (२);
सदा करीने सेवा (२) भक्ति विषे राचुं. जयदेव० ९
आराधुं अप्रतिम, अजरामर स्वामी (२);
प्रेमे करी प्रणाम (२) विनवुं शिर नामी. जयदेव० १०
करूणा सिंधु आप, मुक्ति तणा दाता (२)
नमी साष्टांगे वंदु (२) प्रभु छो विधाता. जयदेव० ११
भक्तपाळ छो नाथ, भजन करूं तारूं (२);
सन्मति आपी देवा (२) करो कल्याण मारूं. जयदेव० १२

बोलो श्री जगदीश्वरनी जे.

અમદાવાદ યુનાઇટેડ કંપની પ્રેસમાં રણછોડલાલ ગંગારામે છાપ્યું.